

11 2026

WEEKKRANT

11 MAART

JAARGANG 87

EDITIE 0767

P900720

AFGIFTEKANTOOR:

2099 ANTWERPEN X

AFZENDER:

HALEWIJNLAAN 92

2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

Aan tafel met Miet Daeleman

In een sfeervol appartement ontmoet ik Miet Daeleman, met wie ik samenwerkte toen ze startte als pastoraal werkster en die ik nu mag interviewen omdat ze 25 jaar actief is in verschillende Turnhoutse kerken.

Mijn man Jan en ik zijn beiden afkomstig van Sint-Niklaas en huwden in 1976. Al gauw breidde ons gezin zich uit: we kregen 6 kinderen, de oudste twee zijn jongens, Jan en Thomas, dan kondigde zich een tweeling aan: Raf en An. Jammer genoeg overleed Raf een maand na z'n geboorte. Een jaartje later werd ons Leentje geboren. Zij was ons zorgenkindje. We hebben afscheid van haar moeten nemen toen ze 10 jaar was. Twee jaar nadien mochten we nog een jongen verwelkomen, Pieter.

Tijdens deze toch wel moeilijke jaren en geïnspireerd door Leentje, volgde Jan de specialisatie 'Gehandicaptenzorg' in Leuven en werd hij algemeen directeur van het Gids Bos in Vosselaar. Een verhuis van het hele gezin drong zich op, we kwamen terecht in Turnhout. Een hele aanpassing voor ons en voor de kinderen die intussen al in de humaniora zaten en plots van school moesten veranderen.

Nu, 32 jaar later, zijn onze vier kinderen gehuwd en hebben we 13 kleinkinderen. Jan is controlearts in de ruime regio in en rond Turnhout en dus nog altijd druk bezig.

Pastoraal werkster

Ik denk dat het 'zorgen voor mensen', zowel als verpleegkundige en voor ons dochtertje Leentje, de doorslag gegeven heeft voor die beslissing. Ik wilde blijven 'zorgen' voor anderen. Toch zat 'geloven' er al van thuis uit in: de wekelijkse zondagsviering, de vele contacten en gesprekken met de parochiepriesters, mijn zus die op 21-jarige leeftijd intrad bij de Zusters van O.L.Vrouw Presentatie te Sint-Niklaas en plots overleed toen ze 27 jaar

Miet Daeleman

was. Ik zat toen in de retorica, het laatste jaar van de humaniora.

Toen we in Turnhout waren gesetteld, ben ik gestart met de opleiding voor 'Pastoraal Werkster in het Bisdome Antwerpen', een vervolg op de opleiding 'Pastoraal Helpster' die ik in het bisdome Gent bij o.a. E.H.J. De Kesel gevolgd had.

Voor beide opleidingen ben ik nog altijd zeer dankbaar. Ze hebben me

inzicht gegeven in 'wie ik ben als mens, als moeder, als partner, als pastor. Ik heb mijn persoonlijke geloofsgroei mogen ontdekken, mijn zwaktepunten en mijn werkpunten. Ik heb geleerd hoe ik op een levengevende manier kan omgaan met inzichten in de Bijbel, het heeft me geleerd om er te zijn voor anderen. Ik heb onderricht mogen genieten in liturgie, de sacramenten, de verkondiging, exegese, theolo-

gie... De vakken 'exegese' en 'theologie' boeiden mij zeer, toen en nu nog altijd. Ik ben vormingen blijven volgen, ook na de opleiding. Het helpt om je geloof levendig te houden en te werken vanuit je eigen spiritualiteit. Dankzij de opleiding mocht ik ook leren om taal te geven aan wat er leeft aan (on)geloof, twijfel en gevodens in mij. Kortom, het heeft me gevormd tot de persoon die ik nu ben. De opleiding PW duurde 5 jaar: 3 vormingsjaren en 2 stagejaren. Het eerste jaar stage deed ik in de gevangenis van Dendermonde, het tweede jaar deed ik in de parochies van Oud-Turnhout bij deken Peter Dierckx.

25 jaar ten dienste

Op 21 maart 2001 werd ik erkend als PW en gezonden door bisschop P. Van den Berghe. In september van dat jaar werd ik benoemd in de parochies Zevendonk, de Parkwijk en Schorvoort. Onder leiding van Gille Ouyvers, die mijn supervisor was tijdens de opleiding, startten we de samenwerking tussen de teams van de drie Klaverbladparochies. Ik bleef er tot 2013, daarna werd ik 'federatiecoördinator' van Turnhout en Oud-Turnhout en richtte ik het federatieteam op, dat geregeld samenkam. In die jaren moest het aantal weekendvieringen ook sterk worden ingeperkt tot één viering op zondag of op zaterdag!

Later werd ik ook benoemd als pastoraal werkster in de Heilig Hartparochie. Catechese voor eerste communicanten en vormelingen, ouderavonden geven, preken, vergaderingen leiden: het hoorde bij mijn opdracht.

Met de federatiecoördinatoren kwamen we om de 3 weken samen met deken Lieven Snyers.

Officieel ben ik met pensioen, maar als vrijwilliger ben ik nog actief in de Sint-Pieterskerk. Maandelijks verzorg ik een homilie in de zondagsviering, alsook de homilie bij

een uitvaart (op vraag van pater Moses).

Ik bereid tevens ook de maandelijkse 'Bijbelgroep' voor en modereer die. Deze gaat door op de eerste woensdag van de maand om 14u in de Sint-Pietershoek, iedereen is welkom! Op een laagdrempelige manier bespreken we de lezingen van de daarop volgende zondag. Ook pater Moses neemt deel aan onze gesprekken.

Ik ben tevens lid van de werkgroep Liturgie van de Pastorale Eenheid Clara van Assisi en maak deel uit van de groep 'Kerksluiters' van de parodie Sint-Pieter.

Besluit

Dit is vooral mijn bezorgdheid naar de toekomst toe: dat kandidaten PW zo vlug worden benoemd nog voor hun opleiding voltooid is... Vruchten moeten rijp zijn vooraleer je ze mag plukken, denk ik dan! Persoonlijk vind ik het ook zeer belangrijk dat je je als pastoraal werker 'dienstbaar' opstelt, want daar draait het om bij een christen: er zijn voor anderen!

Dat is een wijze les van iemand die 25 jaar ten dienste stond van de kerk en dus van de mensen!

Dankjewel Miet Daeleman!

Dirk Mertens

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 06 30
abonnement@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Treviplusbvba
Meerlaan 9, 9620 Zottogen
09 380 48 54 • fax 09 387 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit
KERK & Leven zijn auteursrechtelijk
beschermd. Zonder toestemming van de
uitgever mogen ze op geen enkele wijze
worden verspreid. De uitgever is niet
verantwoordelijk voor de inhoud van de
advertenties.

KERK & Leven is een uitgave van
Studeicentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godchaert
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godchaert@hivset.be
Dirk Merleus
gsm: 0486 99 49 41
d.merleus@tdenet.be
Rita Tocken
gsm: 0495 62 39 20
rita.toden@gmail.com
Josef Van Der Wildt
tel: 04 61 64 35
j.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm: 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm: 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel: 04 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmatis)
tel: 04 41 22 47
lleijssen@tdenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven@tdenet.be
Cerf Van Loon
(Merksplas)
vanlooon99@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel: 04 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 14 maart
4de weekend veertigdagentijd
Eerste onthaling Broederlijk Delen

O.L.Vrouw Middelaars (Turnhout)
17.00 u. Gezongen woord- en communiedienst

Sint-Antoniuskerk Otterstraat (Turnhout)
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Woord- en communiedienst

Sint-Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Gezongen eucharistieviering voor overledenen

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. (Sjaloom) Eucharistieviering voor de zieken en overledenen van onze geloofsgemeenschap

Zondag 15 maart
4de zondag veertigdagentijd
Eerste onthaling Broederlijk Delen

Sint-Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor Frans en Maria Peenen – Proost en Josefa Peenen

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor de editgenoten Bavelaer – Tubtax

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
10.30 u. Eucharistieviering voor de overledenen van februari

O.L.Vrouw Middelaars (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharistieviering

Goddelfijk Kind Jezus (Turnhout)
13.00 u. Afrikaanse eucharistieviering

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen woord- en communiedienst met bijzondere intentie voor André en Dani Dumon. Deze week herinneren wij ons de namen van Gust Van Sweevelt (24 maart 1976), Maria Snoeckx (25 maart 1979), Maria Dieldens (26

maart 1980), Albert Allaerts (23 maart 1993), Fons Van den Bergh (25 maart 2001), Marcel Van Looy (25 maart 2015), Maria Van Noppen (22 maart 2020).

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering voor de overledenen van de voorbije maand

WEEKVIERINGEN

Maandag 16 maart

Sint-Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering voor Sint-Willibrordus

Dinsdag 17 maart

Sint-Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering voor overledenen

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelfijk Kind Jezus (Turnhout)
17.00 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 18 maart

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering voor een bijzondere intentie

Donderdag 19 maart

Sint-Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering voor een bijzondere intentie

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 20 maart

Sint-Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering voor Onze-Lieve-Vrouw

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aansdijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 21 maart

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

Bezinning

8 maart 2026
Derde zondag
veertigdagentijd A

Met hernieuwd vertrouwen doorgaan

Stapstenen:
NABIJHEID en VERTROUWEN

Exodus 17, 3-7:
Het volk twijfelt aan Gods aanwezigheid. Toch blijft Hij hen nabij in zijn gegeven woord.

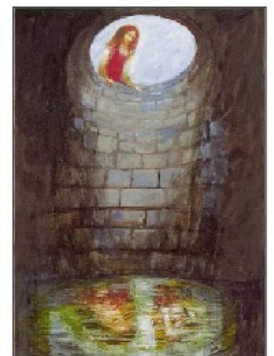
Johannes 4, 5-52:
De Ene is én de Joden, én de Samaritanen in Geest en Waarheid nabij

De bron van echt leven

De bron van echt leven ligt niet in de dingen buiten jou, waarvan het grote Nooit Genoeg de dorst nooit lest. De bron van echt leven vind je in jezelf, in je diepste binnenste, daar waar Hij die heet 'Ik zal er zijn' je aanspreekt en zegt: 'Ik ben het die met je spreekt.' Wie zich door Hem laat raken, ontdekt de waarheid over zichzelf: de gebrokenheid van het bestaan en de genezende kracht die van Hem uitgaat. Wie zich door Hem laat raken, ontdekt gaandeweg

dat niet geslacht of afkomst, niet prestatie of bezit bepalen wie je bent, maar het gedragen zijn door zijn Liefde die je zegent en zendt naar anderen toe. Aan deze Bron van levend water put men nooit vergeefs.

Carlos Desoete

Rust in de Heer

Merksplas

Neel Van den Heuvel
geboren te Turnhout op 11 februari 1948 en overleden te Turnhout op 18 februari 2026. Neel is de broer van Rosa, Sus, Josée, Ann, Ludo en Mieke.

De uitvaart ging door in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas op woensdag 25 februari 2026.

Mariale gebedsgroep

We zijn op weg naar Pasen. In deze vastentijd is het goed om onszelf te verenigen met Jezus. Hij is voor ons de kruisdood gestorven. Hij is het die ons door Zijn passie heeft bevrijd van de zonden. De omvang van de zegenade zullen wij

nooit ten volle begrijpen. Daarom willen wij ons hart dankend vullen met gebed, hoeenvolmaakt het ook moge zijn.

Op **maandag 16 maart 2026** bieden wij om **18.30 u** in de weekkapel van de Sint-Willibrorduskerk in Merksplas het **rozenhoedje**. Van harte welkom.

De kern van de Mariale gebedsgroep.

NIEUWS UIT MERKSPLAS

Data om te onthouden

De **vormselviering** zal doorgaan op **Zaterdag 2 mei 2026** en de vormheer is onze deken pater Emmanuël Tomfiah

De **eerste communie** zal doorgaan op **Zondag 3 mei 2026** om 09.30 uur

Over doorgaande lijnen in ons kerklandschap en wat die lijnen goed kunnen gebruiken

Over enkele maanden doen in de meeste parochies kinderen hun eerste communie en jongeren hun vormsd. Aan de voorbereiding van deze feesten besteden pastores, catechisten en ouders veel aandacht en tijd. Families maken financiële kosten om hun kind en hun gezin voor dit feest een bijzonder mooie dag te bezorgen. Dat mag ook, want het zijn twee religieuze feesten met een diepe betekenis voor de ontwikkeling van het geloofsleven en voor de persoonsontwikkeling van de jongere. Maar kort daarna zal spijtig genoeg weer gebeuren wat we al sinds vele jaren zien. Na deze feesten komen de meeste kinderen en de jongeren uit eigen beweging niet meer naar de kerk om de liturgie van de bredere gemeenschap mee te vieren.

Hoe zou dat komen?

We weten dat kinderen en jongeren in het weekend en druk programma hebben. Allerlei activiteiten zijn gepland en die komen bijna wekelijks terug. Kerk staat daar ook tussen.

Toch **scourt het kerkbezoek niet goed**. Misschien wil een aantal van hen dat wel doen, maar worden ze door de omgeving op andere gedachten gebracht. Dat weten we niet precies. Het is in ieder geval heel spijtig dat we na die feesten de kinderen en de jongeren spontaan weinig of niet terugzien. Dat is een vaststelling en daardoor komt de pijler gemeenschapsvorming ernstig in de verdrukking. Deze pijler lijkt al gedurende vele jaren aan bloedarmoede, omdat van onderuit zo goed als geen aanwas is. Het jonge volkje is uit beeld. Ik heb hier over een belangrijke doorgaande lijn die in ons kerklandschap een ernstig teken van verval of zelfs stilstand vertoont. Deze lijn is de hooflijn in kerkopbouw, bepalend voor de toekomst.

Zou het opnieuw uitdenken van een liturgie met de mogelijkheid om daarbinnen heel creatief en vernieuwend te zijn, hier kunnen helpen? De liturgie (de heilige mis) is in haar huidige vorm 60 jaar oud. Hoe waardevol en volledig die vorm ook is, niet alleen voor kinderen zijn de inhoud en de betekenis ervan goed te begrijpen. Nieuwe vormen van liturgie die de viering van het mysterie mogelijk maken, kunnen samen met de jongeren uitgedacht en ontwikkeld worden. Dat zou vele kansen inhouden. Zo kan het liturgisch vieren iets van hen worden.

Hetzelfde patroon zien we terug bij de doorgaande lijn van **de kerkelijke roeping** in ons landschap. Rond 1950, intussen 75 jaar geleden, was België op wereldvlak een land met uitzonderlijk veel priesters en manndijke en vrouwelijke religieuzen. Parochies, scholen, ziekenhuizen en instellingen waren rijk voorzien van deze mensen. Er waren veel kloosters en die waren goed bevolkt. Bijna in elk dorp was een klooster met zusters, een tak van hun moederklooster. Vele priesters en paters waren in die tijd

tevens universitair geschoold. Elk bisdom had een bloeiend seminarie voor de opleiding van hun priesters.

Op dit moment is voor alle Vlaamse bisdommen samen alleen nog het Johannes XIII-seminarie te Leuven voltijds in werking. Daar zijn voor alle opleidingsjaren samen 11 priesterkandidaten. Deze kandidaten zijn ook niet allemaal van Vlaamse bodem. Er zijn priesterkandidaten bij van buitenlandse herkomst. Voor ons bisdom volgen daar 2 kandidaten de opleiding. Ook de abdijen kennen in de huidige tijd een stilstand of een forse achteruitgang in hun doorgaande lijn. In zeker opzicht maken we een uitzondering voor de Trappistenabdij te Brecht. In december 2025 kwam deze abdij in verschildende Tv-uitzendingen positief in het nieuws met de grote materiële verbouwing die de zusters op dit moment doen om toekomstgericht aan hun abdij nieuw leven te geven. Een groot en een prijzenswaardig project!

Tussen 1975 en 2020 kende ons bisdom een goede ontwikkeling voor de pastorale ambten en diensten. In die periode zijn veel gehuwde en ook ongehuwde mannen tot diaken gewijd en werden vele gehuwde en ongehuwde mannen en vrouwen erkend en aangesteld als pastorale werker(s). Er zijn gemaakte toelaten voor de rol van voorganger in woord- en communiedienst en voor de uitvaartdienst gekomen. Alleen maar goede ontwikkelingen. Toch heeft ook deze doorgaande lijn heeft het nu moeilijk. Op dit moment is die aanwas klein. Er komen amper nieuwemensen bij.

Wat hier kan helpen is dat het gewijde ambt helemaal open wordt gemaakt en dus toegankelijk wordt voor gehuwde mannen én voor vrouwen, gehuwd of ongehuwd. Hoe mooi zou het zijn als onder het pontificaat van paus Leo XIV deze opening zou worden gemaakt. Een grote daad in de kerkgeschiedenis, adem voor het kerklandschap.

Van 1988 tot 2021 heb ik veel kinderen mogen dopen en voor redelijk wat koppels hun kerkelijk huwelijk mogen bevestigen. Dat was elke keer een mooi en warm gebeuren. Op het einde van elke doopviering nodigde ik de ouders en de aanwezige familie uit om samen met hun gezin regelmatig eens naar de kerk te komen. Langs die weg kunnen zij veel kennis en inzichten opdoen op het vlak van levensbeschouwing. Ik nodigde ook de koppels uit om te blijven komen. Helaas heb ik gedurende die vele jaren zo goed als niemand zien terugkomen. Mijn uitnodiging bleef onbeantwoord. Ook op die doorgaande lijnen zag ik weinig of geen beweging.

We kunnen nog voorbeelden geven van doorgaande lijnen die nu, in vergelijking met hoe het was, een ander beeld laten zien: de aanwas van het plaatselijk parodiekoor door nieuwe, jonge zangers,

als dat koor nog bestaat; het vinden van vrijwilligers om parochietaken mee op te nemen; kerkgebouwen en kapellen die een andere bestemming krijgen (intussen al meer dan 100 in Vlaanderen); de verplaatsing van menig uitvaart naar de aula en de doorgaande lijn over het godsdienstonderwijs in onze katholieke scholen.

In ons leven zien we op vele vlakken doorgaande lijnen. En als je kijkt naar de heilsgeschiedenis dan tekent er zich daar één grote, doorgaande lijn af: **een volk dat in verdrukking leeft, doet er enkele honderden jaren over om bevrijd te worden**. De weg van Egypte naar Kanaän duurt lang. In die lange periode komen zij God steeds meer en steeds duidelijker op het spoor. God is eerst en God is altijd. God is Alfa en Omega, begin en einde. Een groot inzicht dat toen is ontstaan: God als dé doorgaande lijn in de werkelijkheid.

Mogelijke verklaring

Hoe komt het dat doorgaande lijnen in ons kerklandschap er nu anders uitzien dan voorheen?

Vooreerst speelt onze hedendaagse cultuur daarin een rol. Gedeelten zoals wijlen professor Louis Dupré of emeritus-professor Guido Vanheeswijck, beiden katholiek filosoof van bij ons, weten daar heddere analyses op los te laten. Zij spreken over de secularisatie. Secularisatie wil zeggen dat een scheiding is ontstaan tussen de werkelijkheid zoals wij die elke dag beleven én de religieuze dimensie in die werkelijkheid. Anders gezegd: wij hier en God daar. Gescheiden van elkaar. Staat de hedendaagse mens nog open voor het Absoluut? Dit proces van secularisatie is niet nieuw. Dit is al bezig sinds de periode van Verlichting (17de -18de eeuw). Bij ons heeft dat proces van secularisatie zich sinds het midden van 20ste eeuw sterk doorgezet. En het is nog volop bezig.

Vervolgens speelt het centrale beleidsorgaan van onze Kerk hierin een rol. Dit beleid komt vanuit Rome en het heeft tijdens de voorbije decennia vele kansen laten liggen. Het heeft tegengehouden wat voor die tijd en voor nu voor onze streek een goede toerusting was of is.

Tenslotte kijken we ook naar onszelf. We hebben wel eens last van moedheid en onverschilligheid, een massa prikkels komt op ons af en leidt ons af. En dan zijn er de donkere bladzijden in de recente kerkgeschiedenis. Mensen haken af, omdat ze leden of nog lijden als gevolg van het kerkdijk denken over de seksuele moraal. Mensen keren Kerk de rug door de zware beschuldiging, het wantrouwen en de antigevoelens, veroorzaakt door het gedelen seksueel misbruik. Er is de groep die leed of nog lijdt als gevolg van de machtsuitoefening en de onderdrukking door personen met een mandaat binnen de Kerk.

Positieve uitleg

We kunnen de doorgaande lijnen in ons huidige kerklandschap echter ook positief lezen. We kunnen zeggen: misschien is dit ook het werk van Heilige Geest. Die Heilige Geest is goed bij machte om iets stop te zetten en braak te leggen en om daarna iets nieuws te beginnen. Zoals in de natuur het land braak ligt, om daarna nieuw gewas en oogst te leveren. Dat zien we ook in het pinkstergebeuren. De Heilige Geest is de werkzame kracht die ons naar Jezus brengt en ons aanmoedigt om op zijn pad te blijven.

Misschien wil die Heilige Geest ons op die manier weghalen uit vastgezette structuren, ons bevrijden van macht en van heerssen en ons bewust maken waar ons engagement als christen werkdijk over gaat. Ik kom mensen tegen bij wie ideeën over kerkopbouw groeien en die een weg zoeken om daarmee aan het werk te gaan. Zullen we er zo naar kijken, de toekomst van ons kerklandschap leggen in de hoop en er zelf aan meewerken? Wij inwoners zijn niet de architect, wel de bouwheren en -dames, uitvoerders en medewerker(s) aan één groot plan.

God echter blijft dé Alfa en dé Omega, begin en einde, dé Eeuwige. De onverstoortbare, doorgaande lijn.

Paul Sas, priester

(dank aan Chris Van Leuven voor het nalezen en voor de feedback bij dit artikel)

NIEUWS UIT
VOSSELAAR

Paaskaars 2026

Tijdens onze vergadering van de Plaatselijke Kerngroep raakten we ernstig uit.

Dus besloten we meerdere regelmatige kerkbezoekers te bevragen om een meer gewogen keuze te maken. We contacteerden meer dan 50 koppels en/of enkelingen en kregen 35 antwoorden.

De "Vredesduif" kreeg meer dan de helft van de stemmen en dus bestelden we deze uitvoering.

In deze tijd van oorlog en geweld en als opvolger van het jubeljaar waar we de "Pelgrims van Hoop" in ons vaandel voerden past deze keuze voorzeker. Als je dan ook nog eens de bedodung van de gevoerde symbolen overweegt dan voden wij ons opgevoede weg.

"De paaskaars met een vredesduif en een open hand is een teken van hoop en verzoening. De duif staat symbool voor de Heilige Geest en voor vrede die uit God voortkomt. De open hand onder de duif verbeeldt onze bereidheid om die vrede te ontvangen en door te geven aan anderen. Samen herinneren deze symbolen ons eraan dat Pasen niet alleen nieuw leven brengt, maar ook uitnodigt tot liefde, vertrouwen en verbandenheid."

